

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. Плевен, 29.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СТЕФАН АС. ДАНЧЕВ

при участието на секретаря ЙОВКА СТ. КЕРЕНСКА
като разгледа докладваното от СТЕФАН АС. ДАНЧЕВ Търговско дело № 20214400900166 по описа за 2021 година

Постъпила е искова молба от В.П. М. ,чрез пълномощника им адв.П.К. , с посочен адрес за призоваване в гр.К. ,ул.“С. ,, *** , с която срещу ЗАД„ОЗК Застраховане ,, АД – гр.София ,ул.“Света София “№ 7 е предявен иск по чл. 432,ал.1 от КЗ за сумата по 25 000 лв. /заявен като частичен иск от 60 000 лв./ – обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди /болки и страдания / вследствие на получени телесни увреждания , настъпила при ПТП на 06.12.2019г. с участието на застрахована при ответника товарна композиция,състояща се от влекач **** с рег. № **** и полуремарке „**** „ с рег.№ *****,чиито водач А.А.А. нарушил правилата за движение по пътищата,като навлязъл в лентата за насрещно движение и блъснал правомерно движещия се по нея лек автомобил „Р.Л. ,, с рег.№ *****, управляван от Г.М.Д.,в който автомобил се возила като пътник пострадалата В.М.,както и иск за сумата 300 лв. – обезщетение за претърпени имуществени вреди от същото ПТП ,представляващи разходи за рехабилитация. Върху обезщетенията се претендира и законната лихва, считано от 13.12.2019г. до окончателното им изплащане.

В съдебно заседание на 13.07.2021г., ПлРС пред когото е било образувано делото е допуснал изменение на предявения иск на осн. чл. 214 от ГПК за неимуществени вреди ,като същият е увеличен от 25 000лв. на 80 000лв.

,след което делото е изпратено по подсъдност на Плевенски окръжен съд.

Този спор съгл. Чл. 104 т. 4 от ГПК с оглед цената на иска е родово подсъден на Плевенски окръжен съд.

В исковата молба се твърди ,че на 06.12.2019г. около 19,35ч. по второкласен път II-35 Плевен –Ловеч на км.18 +501 се е движила товарната композиция, състояща се от влакча **** с рег. № **** и полуремарке „**** „, с рег.№ *****,чиито водач А.А.А. нарушил правилата за движение по пътищата,като навлязъл в лентата за насрещно движение и блъснал правомерно движещия се по нея лек автомобил „Р.Л. „, с рег.№ *****, управляван от Г.М.Д.,в който автомобил се возила като пътник пострадалата В.М..Твърди се ,че в резултата на това ПТП пострадалата е получила следните травматични увреждания : контузио капитис ет корпорис , Фрактура Вертебре ,Комоцио церебри и други .сочи се ,че била настанена за лечение в клиника по неврохирургия към УМБАЛ „ Д-р Георги Странски“- Плевен където били установени уврежданията описани по –горе след което била изписана на 10.12.2019г. ,като и било предписано медикаментозно лечение ,както и лумбална имобилизация с корсет за 45 дни с препоръки за спазване на лечебно –охранителен режим. Сочи се също така ,че на 18.12.2019г. пострадалата била прегледана от съдебен лекар ,който констатирал контузия на меките тъкани в областта на главата,гърдния кош и поясно-тазовата област ,счупване тялото и дъгата вдясно на пети поясен прешлен .Тези увреждания са довели до трайно затруднение на движението на снагата , а другите увреждания – до разстройство на здравето , временно и неопасно за живота. Твърди се ,че пострадалата е прекарала повече от два месеца на легло ,като след първия месец започнала да прави леки раздвижвания с помощта на специалист –рехабилитатор,които били съпътствани от силни болки и дискомфорт. Получените травми са попречили на пострадалата да посещава лекции и да се явява на изпити във ВТУ“ Св.Св.Кирил и Методий,, ,поради което е изостанала в своето обучение.

Твърди ,че ищцата е предявила на осн. чл. 308 от КЗ претенциите си за изплащане на застрахователно обезщетение извънсъдебно пред ответното дружество ,като е представила всички документи с които разполага и че застрахователят е бил уведомен за настъпилото застрахователно събитие с писмо с обр.разписка от 06.01.2020г. и въпреки че е била образувана щета

,то застрахователят не е изплатил никакви обезщетения.

Поради това и на основание чл. 432 от КЗ счита ,че пасивно материалноправно легитимиран да отговаря по претенцията за обезщетение е ЗАД,,ОЗК Застраховане ,, АД – гр.София ,ул.“Света София “№ 7 при когото била застрахована гражданската отговорност на водача на товарна композиция,състояща се от влекач **** с рег. № **** и полуремарке „**** „ с рег.№ *****,,който водач има вина за настъпването на ПТП и се иска ответника да бъде осъден да заплати обезщетение .

В даденият му от ПлРС едномесечен срок за писмен отговор ответното дружество ЗАД,,ОЗК Застраховане ,, АД – гр.София е подало писмен отговор с който оспорва исковата претенция по основание и по размер.

Не се спори от ответника за наличието на сключена застраховка „гражданска отговорност „ по застрахователна полица № BG/23/119000595451/ 25.02.2019г. със срок на валидност една година от 05.03.2019г. до 04.03.2020г. вкл. със ЗАД,,ОЗК Застраховане ,, АД – гр.София относно процесния товарен автомобил .

-не се спори за това ,че на посочената дата и място се е осъществило ПТП с участието на посочените в исковата молба превозни средства

- не се спори и ,че от ищцата е била предявена извънсъдебна претенция за изплащане на застрахователни обезщетения по реда на чл. 380 от КЗ ,но се спори за датата на предявяване на тази претенция ,която според ответника е 10.01.2020г.

Оспорват се всички останали твърдения в исковата молба :

Оспорва се механизма на ПТП и по –точно това ,че водачът на Товарната композиция е причинил катастрофата-неговото виновно и противоправно поведение се отрича с аргумента ,че не била налице влязла в сила присъда,която да установява тези обстоятелства .

Твърди се ,че вината за ПТП е изцяло на водача на лекия автомобил „Р.Л. „ с рег.№ ***** - Г.М.Д.,който в нарушение на чл. 20 ,ал.2 от ЗДвП се движил с несъобразена скорост ,която не му позволила да спре при възникналата опасност , а освен това е имал възможност и да заобиколи товарния автомобил и така да предотврати ПТП. Със същите фактически твърдения, касаещи поведението на водача на лекия автомобил се обосновава

и възражението за съпричиняване на вредите от водача на лекия автомобил „Р.Л. „ с рег.№ ***** - Г.М.Д.,който пък е бил застрахован при третото лице –помагач – „ДЗИ-Общо застраховане „ ЕАД.

Прави се изрично възражение за съпричиняване на вредите от пострадалата ,която не била поставила обезопасителен колан ,което е допринесло за настъпване на уврежданията.

Оспорва се причинно –следствената връзка между ПТП и описаните в исковата молба вреди ,оспорва се вида ,характера ,продължителността и интензивността на претърпените от ищцата вреди , а така също се оспорва претенцията за неимуществените вреди като завишена спрямо действителния размер на вредите.

Оспорва се също така и акцесорния иск за забава върху претендираните обезщетения ,тъй като застрахователят е бил уведомен за събитието с извънсъдебната претенция на 10.01.2020г. с оглед на което и като се имат предвид нормите на чл. 405 във вр. с чл. 496, ал.1 от КЗ ,то срокът за изплащане на обезщетение е тримесечен и едва след неговото изтичане ответникът изпада евентуално в забава да определи размера на застрахователното обезщетение..

Върху ищцата е доказателствената тежест да установи и докаже пред съда Обстоятелствата ,които обосновават ангажирането отговорността на застрахователя, а именно :

- 1.за механизма на осъществяване на процесното ПТП, и за противоправното поведение на водача на товарната композиция ,причинило неговото настъпване.
- 2.че има причинно - следствена връзка между описаното в исковата молба ПТП и претърпените от ищите болки и страдания .
3. за вида ,обема ,продължителността и интензитета на търпените болки и страдания.

Ответникът следва да докаже възраженията си за наличието на обстоятелства ,които изключват или намаляват отговорността на водача на товарния автомобил, които твърди в писмения си отговор ,а именно за това ,че той няма вина за въпросното ПТП ; за това ,че вредоносния резултат се намира в причина връзка и с виновното, и противоправно поведение на

водача на лекия автомобил „Р.Л. „ с рег.№ ***** - Г.М.Д., както и възражението си за съпричиняването на вредите от пострадалата, поради непоставянето на обезопасителен колан .

При извършената съвкупна преценка на събраните по делото доказателства ,съдът намира ,че ищцата е изнесла успешно възложената и доказателствена тежест изцяло по доказване на основанието на предявения от нея иск за неимуществени вреди ,но само частично по доказване размера му, а ответникът пък от своя страна успешно е осъществил възложената му доказателствена тежест по доказване направеното от него възражение, свързано със съпричиняването на вредите и от водача на лекия автомобил „Р.Л. „ с рег.№ ***** - Г.М.Д./чийто застраховател е привлечен като трето лице-помагач/ , **но пък не е доказал същественото за определяне размера на обезщетението възражение за съпричиняване на вредите от самата пострадала, поради непоставяне на обезопасителен колан.**

В конкретния случай е налице одобрено на 22.02.2021г. , на осн. чл. 384,ал.1 от НПК споразумение по нохд № 2178/ 2020г. на Плевенски окръжен съд с което А.А.А. се е признал за виновен в това ,че на 06.12.2009г. на път II-35 Плевен –Ловеч на км.18 +501 при управление на товарната композиция, състояща се от влекач **** с рег. № **** и полуремарке „**** „ с рег.№ ***** нарушил правилата за движение – чл. 5,ал.1 т.1 от ЗДвП ; на чл. 25,ал.1 от ЗДвП и на чл. 40 , ал.1 от ЗДвП като с деянието си по непредпазливост причинил средни телесни повреди на повече от едно лице , а именно- на В. П. М. причинил средна телесна повреда изразяваща се в счупване напети поясен прешлен ,довело до трайно затруднение движението на снагата и на О.Е.Ю. –средна телесна повреда –счупване на лявата бедрена кост ,довело до трайно затрудняване движението на долния ляв крайник – престъпление по чл. 343,ал. 3 б „а“ във вр. с ал.1 б.“б“ и във вр. с чл. 342 , ал.1 от НК и му е било наложено наказание седем месеца лишаване от свобода ,чието изпълнение било отложено с тригодишен изпитателен срок,както и лишаване от право да управлява МПС за срок от седем месеца.

Поради това и на осн. чл. 383 , ал.1 от НПК във вр. с чл.300 от ГПК следва да се приеме ,че е налице влязла в сила присъда на наказателен съд,която да е **задължителна съгласно чл. 300 от ГПК за гражданския съд за това дали е извършено деянието ,неговата противоправност и за виновността на**

дееца А.А.А. . Поради това в случая не се налага изследването на въпросите дали е извършено деянието ,неговата противоправност и за виновността на дееца,т.е.въпроса има ли деликт , да се извършва отделно в рамките на настоящото исково производство.

В такъв случай остава да се изследват спорните въпроси за това има ли съпричиняване на вредите и от водача на другия участвал в ПТП автомобил-лекия автомобил „Р.Л. „ с рег.№ ***** - Г.М.Д./чийто застраховател е привлечен като трето лице-помагач/ , както и има ли основание за редуциране размера на обезщетението,поради съпричиняване на вредите от самата пострадала, поради непоставяне на обезопасителен колан.

От свидетелските показания на О.Е.Ю. ,който е пътувал на задната седалка на лекия автомобил „Р.Л. „ с рег.№ ***** се установява ,че пострадалата В.М. е била с поставен обезопасителен колан още от тръгването на автомобила от гр.Плевен , а това се потвърждава и от експертното заключение на САТЕ, което сочи , че“съобразно действащите сили ,направлението на движението на тялото на пострадалата към момента на първоначален контакт при удара и не на последно място наличните травматични увреждания дават основание да се направи извод, че пострадалата ,сещаща на предна дясна седалка е била с правилно поставен обезопасителен колан“. В същия смисъл съдът възприема и допълнителното заключение на СМЕ ,което сочи ,че макар да няма описани в медицинската документация следи ,белези и наранявания ,които да отговорят на правилно поставен обезопасителен колан ,то установените травматични увреждания на гръбначния стълб могат да се получат и при правилно поставен обезопасителен колан при удар върху облегалката на която е била В.М.. В т.см. от нейна страна не е налице поведение,намесващо се в причинно следствената връзка,чието начало е поставено от виновното и неправомерно поведение на водача на товарната композиция,което да е съпричинило в каквото и да е степен вредите. Поради това няма основание за редуциране на размера на обезщетението,което ще бъде определено за изплащане на пострадалата при процесното ПТП.

По друг начин стои въпросът с участието на другия водач –на лекия автомобил „Р.Л. „ с рег.№ ***** ,управляван от Г.М.Д.,който е застрахован

при третото лице –помагач – „ДЗИ –Общо застраховане,, АД. От протокола за оглед на местопроизшествието ,албума на местопроизшествието ,намиращи се в приложеното досъдебно производство , от свидетелските показания на А.А. и О.Ю. ,които доказателства са интерпретирани в заключението на вещото лице , изготвило САТЕ ,се налага извод ,че „ от техническа гл. т. причината за произшествието е КОМПЛЕКСНА . От една страна тя е свързана с движението от водача на товарната композиция на заден ход в тъмната част на денонощието към вход от крайпътен обект с пресичане на непрекъснатата осова линия и навлизане в насрещната пътна лента без подсигуряване с наблюдатели за сигнализация на насрещно или попътно движещо се МПС , но от друга страна причината за ПТП е свързана с действия от страна на водача на лекия автомобил „Р.Л. „ с рег.№ ***** - Г.М.Д. при които избраната от него скорост на движение на това МПС не е съотнесима с възможността за спиране в зоната на видимост на късите светлини. Вещото лице сочи ,че водачът на лекия автомобил е имал възможност да възприеме полуремаркетото като местонахождение , посока на движение и направление в полагащата му се пътна лента на разстояние най-малко 60-65 метра преди мястото на удара при движение на къси светлини /каквито данни има по делото/ и ако се е движил със скорост 69,45 -73,45 км./ч. или по –ниска от тази стойност ,която е съизмерима с възможността за спиране в зоната на видимост на късите светлини ,то този водач е имал техническата възможност да възприеме полуремаркетото в пътната си лента , да предприеме спиране и да спре преди мястото на удара . Тъй като ,обаче водачът на лекия автомобил се е движил със скорост 103,75-110,09 км./ч. преди удара , при която опасната зона за спиране за лекия автомобил се равнява на 108,3-118,56 м.,която е значително по-голяма от зоната на видимост на къси светлини ,**то по този начин той сам се е поставил в невъзможност за спиране и предотвратяване на ПТП,движейки се със скорост и дължина на опасната зона по –високи от възможната за спиране в зоната на видимост на късите светлини.**

Като се съобрази ,обаче ,посоченият по –горе факт,че неправомерното поведение на водача на товарната композиция, който е извършил описаната по-горе маневра с товарната композиция ,нарушавайки няколко норми на ЗДвП , е първоначалната и основна предпоставка за възникване на опасността от ПТП ,без която въпросното ПТП нямаше да се случи ,

независимо от това какво би било поведението на водача на лекия автомобил ,то съдът приема ,че съотношението на приноса на водача на товарната композиция за ПТП , към приноса на водача на лекия автомобил за конкретното ПТП е 70 / 30 процента . Тези съображения,обаче нямат значение за определяне размера на застрахователното обезщетение,което следва да бъде изплатено на пострадалата В.М. , а имат значение само с оглед на бъдещ регресен иск от ЗАД„ОЗК Застраховане „ АД – гр.София ,ул.“Света София “№ 7 срещу третото лице-помагач -„ДЗИ –Общо застраховане „ АД.

Що се отнася до размера на дължимото обезщетение ,съдът съобрази вида и характера на причинените на В.М. травматични увреждания ,продължителността на лечението,както и степента на претърпените от нея болки и страдания ,като определи за всяко отделно травматичено увреждане отделно обезщетение, след което ги сумира и получи общият размер на обезщетението. В експертното заключение на в.л. по СМЕ д-р М. Г. са разграничени следните увреждания :

- Контузия в лявата половина на лицето с образуване на околоочен хематом
- Мозъчно сътресение без загуба на съзнанието
- Счупване на пети поясен прешлен ,дискова протрузия на ниво Л4 –Л5 ,малък медиален дисков пролапс на ниво Л5 –Ес1
- Контузия на лявата лакътна става .

Най-съществени са Счупването на пети поясен прешлен ,дискова протрузия на ниво Л4 –Л5 ,малък медиален дисков пролапс на ниво Л5 –Ес1,което е причинало трайно затрудняване движението на снагата на пострадалата ,съпроводено с проведено консервативно лечение с болкоуспокояващи и 45 дневна имобилизация с корсет ,като освен това са необходими около 12 месеца за да може да започне физически да се натоварва снагата след тази травма, а освен това се сочи, че е възможно ишцата и за в бъдеще да има допълнителни проблеми с продължаващи болки в травмираната област ,поради което следва да бъде проследявана от специалист невролог / неврохирург . Според съда справедливият размер на обезщетението за тази най-тежка травма е 40 000 лв.

Болките и страданията поради контузията на лявата лакътна става, която пък причинява затрудняване на движението на левия горен крайник за срок по – кратък от 30 дни , съдът оценява на 4 000 лв.

Другите травматични увреждания -Контузия в лявата половина на лицето с образуване на околоочен хематом и Мозъчно сътресение без загуба на съзнанието , съдът оценява на общо 6000 лв.

По този начин общият размер на дължимото обезщетение става 50 000 лв.

Поради тези съображения, съдът намира ,че иска, предявен иск по чл. 432,ал.1 от КЗ за обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди / болки и страдания / вследствие на получени телесни увреждания , настъпила при ПТП на 06.12.2019г. следва да бъде уважен до размер 50 000лв., а за разликата до претендираните с направеното изменение на иска 80 000лв. , искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По отношение претенцията за обезщетение за имуществени вреди от същото ПТП в размер на 300 лв. ,съдът намира същата за основателна , като се има предвид представения с исковата молба договор за поръчка за провеждане на рехабилитация от 13.01.2020г.- за извършване на рехабилитация от В.Б.Ц. на пострадалата В.М. в който договор освен това е удостоверено и получаването на сумата от 300лв. от рехабилитатора на датата на подписване на договора – 13.01.2020г. Освен това и СМЕ потвърждава / на л. 135 от делото на ПЛРС/ ,че извършените разходи за рехабилитация в размер на 300лв. са били необходими за възстановяването на пострадалата . Поради това тази претенция следва да бъде уважена в пълния и размер от 300лв.

По делото са представени доказателства за това ,че на 09.01.2020г. е била предявена извънсъдебна претенция за изплащане на застрахователно обезщетение за пострадалата. Вярно е ,че от образуваното при ответното дружество щета № 0411-155-0005-2019г. косвено би могъл да се направи извод, че след като тази щета е образувано още 2019г. ,то явно дружеството е било уведомено за настъпването на застрахователното събитие през 2019г. ,но няма точни и конкретни данни на коя дата от тази година е станало това. Поради това съдът приема като дата на уведомяване на застрахователя за настъпилото застрахователно събитие именно 09.01.2020г. ,когато при него е постъпила въпросната извънсъдебна застрахователна претенция.

Върху сумите от 50 000лв.- обезщетение за неимуществени вреди и от 300лв. за имуществените вреди ,ответникът дължи и лихва за забавено плащане , но не от датата 13.12.2019г.,както се претендира в исковата молба / няма данни делинквента да е уведомил застрахователното дружество в 7-дневен срок от датата на застрахователното събитие / , а от 09.04.2020г. до окончателното им изплащане. Тази дата на забавата съдът определи като съобрази кога е била предявена към застрахователя писмената извънсъдебна претенция за заплащане на застрахователно обезщетение. Според представените писмени доказателства това е станало на 10.01.2020г. Поради това и като съобрази нормата на чл. 496, ал. 1 във вр. с чл. 497, ал. 1 т. 2 от КЗ , съдът приема ,че началото на тримесечния срок за определяне и изплащане на обезщетението е поставено именно на 10.01.2020г., когато е постъпила при застрахователното дружество молбата от ищцата за изплащане на обезщетение за причинените и неимуществени вреди , а краят на този срок е на 09.04.2020г. ,след която дата ответното дружество изпада в забава,тъй като до тази дата не е определило размера на застрахователното обезщетение . За периода от 13.12.2019г. до 09.04.2020г. ,претенцията за заплащане на законната лихва върху присъдените обезщетения следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед този изход на делото ,следва ответникът да бъде осъден да заплати в полза на Плевенски окръжен съд д.т. в размер на 2012лв. изчислена върху уважения размер на иска.

Поради това ,че на ищцата В.М. е била оказана безплатна правна помощ от пълномощника и адв.П.К.,което се вижда от представеният договор за правна помощ ,където е посочено ,че тя е безплатна на осн. чл. 38, ал.1 т. 2 от ЗА ,то следва ответното дружество да бъде осъдено да заплати в полза на адв.П.К. адвокатско възнаграждение в размер на 2446,80лв. / с вкл.ДДС / ,доколкото адв. К. е регистрирана по ЗДДС / видно от доказателството на л. 21 от делото на ПлОС.

Ответникът също така има право на съответна част от направените от него деловодни разноски ,съразмерно с отхвърлените части на исковете . Според представения списък с разноските / л. 25 от делото / те са в размер на 60лв. – депозит за свидетел , 682,50лв. –депозит за САТЕ , 5 лв.за съдебно удостоверение , а към тях следва да се прибави и юрисконсултско

възнаграждение в размер на 360 лв., определено на осн. чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощи във вр. с чл. 25 от наредбата за заплащане на правната помощ, или общият размер на деловодните разноски, направени от ответника става 1107,50лв. Като се има предвид отхвърлената част на исковете, следва, че ищцата трябва да заплати на ответното дружество деловодни разноски в размер на 415,31лв., съразмерно на отхвърлената част на исковете.

Поради тези съображения, Плевенски окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на осн. чл. 432, ал.1 от КЗ ЗАД „ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ“, АД, гр.София, ул.“Света София“, № 7, ЕИК-121265177 да заплати на В. П. М., ЕГН-***** от гр. ***** сумата 50 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди вследствие на получени телесни увреждания, настъпили при ПТП на 06.12.2019г. с участието на застрахована при ответника товарна композиция, състояща се от влекач **** с рег. № **** и полуремарке „****“, с рег.№ ****, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 09.04.2020г. до окончателното и изплащане, като за разликата до претендираните от ищцата 80 000лв. обезщетение, и за периода от 13.12.2019 г. до 09.04.2020г. за претенцията за законната лихва, ОТХВЪРЛЯ ИСКА като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА на осн. чл. 432, ал.1 от КЗ ЗАД „ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ“, АД, гр.София, ул.“Света София“, № 7, ЕИК-121265177 да заплати на В. П. М., ЕГН-***** от гр. ***** сумата 300 лв., представляваща обезщетение за претърпени от ищцата имуществени вреди вследствие на получените телесни увреждания, настъпили при ПТП на 06.12.2019г. с участието на застрахована при ответника товарна композиция, състояща се от влекач **** с рег. № **** и полуремарке „****“, с рег.№ ****, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 09.04.2020г. до окончателното и изплащане, като за периода от 13.12.2019 г. до 09.04.2020г. отхвърля претенцията за законната лихва, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ „АД, гр.София, ул.“Света София“, № 7,

ЕИК-121265177 да заплати в **полза на Плевенски окръжен съд д.т. в размер на 2012лв.**, изчислена върху уважения размер на иска.

ОСЪЖДА ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ „ АД, гр.София , ул.“Света София „ № 7, ЕИК-121265177 да заплати на адв. П.К. от САК с адрес гр.С. ***** с адрес за призоваване гр.К. ,ул.“С. „ ***, на осн. чл. 38, ал.1 т. 2 от ЗА **адвокатско възнаграждение в размер на 2446,80 лв./с ДДС/** за защитата на В.М. .

ОСЪЖДА на осн. чл. 78 , ал. 3 от ГПК В. П. М. , ЕГН-***** от гр. ***** да заплати на ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ „ АД, гр.София , ул.“Света София „ № 7, ЕИК-121265177 направени от ответника **разноски в размер на 415,31 лв.** , съразмерно на отхвърлената част на иска.

Решението е постановено **при участието на трето лице –помагач на страната на ответника – „ДЗИ –ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ „ ЕАД .**

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд-Велико Търново в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____